

8.2.2010

B7-0064/2010 }
B7-0066/2010 }
B7-0070/2010 }
B7-0077/2010 }
B7-0083/2010 }
B7-0085/2010 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från grupperna:

PPE (B7-0064/2010)
ALDE (B7-0066/2010)
ECR (B7-0070/2010)
Verts/ALE (B7-0077/2010)
S&D (B7-0083/2010)
GUE/NGL (B7-0085/2010)

om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)

Corien Wortmann-Kool, Karl-Heinz Florenz, Richard Seeber, Peter Liese, Pilar del Castillo Vera, Romana Jordan Cizelj, Mario Mauro, Maria Da Graça Carvalho, Sirpa Pietikäinen, Theodoros Skylakakis

för PPE-gruppen

Marita Ulvskog, Jo Leinen, Linda McAvan, Dan Jørgensen, Andres Perello Rodriguez, Åsa Westlund, Kriton Arsenis, Judith A. Merkies

för S&D-gruppen

Corinne Lepage, Lena Ek, Chris Davies, Fiona Hall, Gerben-Jan Gerbrandy
för ALDE-gruppen

RC\804555SV.doc

PE432.913v01-00}
PE432.916v01-00}
PE432.922v01-00}
PE432.930v01-00}
PE432.936v01-00}
PE432.938v01-00} RC1

Rebecca Harms, Satu Hassi, Bas Eickhout, Yannick Jadot
för Verts/ALE-gruppen
Martin Callanan
för ECR-gruppen
Kartika Tamara Liotard, Bairbre de Brún, Marisa Matias
för GUE/NGL-gruppen

RC\804555SV.doc

PE432.913v01-00}
PE432.916v01-00}
PE432.922v01-00}
PE432.930v01-00}
PE432.936v01-00}
PE432.938v01-00} RC1

SV

Europaparlamentets resolution om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till den,
- med beaktande av handlingsplanen från Bali (beslut 1/COP 13),
- med beaktande av den femtonde partskonferensen (COP 15) inom ramen för UNFCCC och den femte partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna till Kyotoprotokollet (COP/MOP 5) som hölls i Köpenhamn den 7–18 december 2009, samt Köpenhamnsavtalet,
- med beaktande av EU:s paket om klimatförändringar som antogs den 17 december 2008,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om klimatförändringar, särskilt den som antogs den 25 november 2009 om en EU-strategi inför klimatkonferensen i Köpenhamn,
- med beaktande av nästa konferens om klimatförändringar (COP 16), som ska hållas i Mexiko,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Förhandlingarna om ett omfattande internationellt avtal om klimatförändringarna efter 2012, som skulle slutföras i Köpenhamn i december 2009, utmynnade i en nedslående överenskommelse som inte uppfyllde EU:s huvudmål.
  - B. Överenskommelsen är inte rättsligt bindande, nämner inga utsläppsminskningmål och anger heller inte något åtagande att ingå ett juridiskt bindande avtal under 2010.
  - C. I avtalet erkänns behovet att begränsa den globala temperaturhöjningen till högst 2 °C och det hänvisas till att man bör utforska möjligheterna att hålla sig under en global temperaturhöjning på 1,5 °C.
  - D. EU förmådde inte att inta en ledande roll i kampen mot klimatförändringar, och deltog inte ens i de avslutande förhandlingarna om det slutliga förslaget till överenskommelse med Förenta staterna, Kina, Indien, Brasilien och Sydafrika.
  - E. IPCC:s fjärde utvärderingsrapport och med den allt fler vetenskapliga rön konstaterar att det krävs kraftiga minskningar av de globala utsläppen för att ökningen av jordens temperatur ska hållas under 2°C.
  - F. Flera såväl industri- som utvecklingsländer var inte beredda att ge sitt stöd till förslaget om att utarbeta och genomföra en ny internationell klimatskyddsordning.

- G. EU bör inte tillåta att dess åtagande för åtgärder mot klimatförändringarna vacklar, även om vissa av våra viktigaste förhandlingspartners fortsätter att verka ovilliga eller oförmögna att bryta sin utsläppsutveckling.
1. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över den svaga överenskommelse som nåddes vid COP 15 eftersom den inte för oss närmare ett omfattande internationellt klimatavtal för perioden efter 2012, fastställer inga globala minskningsmål på medellång eller lång sikt och anger heller inte när de globala utsläppen skulle behöva kulminera. Vidare noterar parlamentet allmänhetens besvikelse över att det inte lyckades att nå ett meningsfullt avtal i Köpenhamn.
  2. Europaparlamentet anser att dröjsmålet med att nå ett internationellt avtal inte är ett argument för att skjuta upp fortsatta EU-strategier för att åstadkomma de minskningar som på vetenskapliga grunder anses vara nödvändiga. Parlamentet påminner om vårt åtagande att minska utsläppen med 20 procent till 2020, som redan är rättsligt bindande, och om vår önskan att gå över till en minskning på 30 procent. Parlamentet konstaterar också att de initiativ som tagits inom EU för att främja och uppmuntra grön ekonomi, energisäkerhet och minskat energiberöende kommer att underlätta uppfyllelse av åtagandet om en minskning på 30 procent.
  3. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över den bristande enighet som råder bland medlemsstaterna och över det sätt som COP 15-gruppens ordförandeskap hanterade slutförhandlingarna. Parlamentet uppmanar därför EU att agera samstämigt i internationella klimatförhandlingar och därigenom fortsatt inta en ledande ställning i förhandlingarna för att uppnå ett bindande och omfattande klimatavtal för perioden efter 2012, som ligger i fas med de senaste forskningsrönen och överensstämmer med tvågradersmålet vid COP 16.
  4. Vidare beklagar Europaparlamentet att EU i ett tidigare skede inte var i stånd att ingå särskilda åtaganden i fråga om internationell offentlig finansiering av klimatåtgärder i utvecklingsländerna, och därmed skapa det förtroende i förhandlingarna som krävdes för att nå resultat i de särskilda arbetsgrupperna.
  5. Europaparlamentet understryker behovet att skapa en ny ”klimatdiplomati”. Parlamentet uppmanar därför EU:s höga representant och kommissionsledamoten med ansvar för klimatfrågor att ta ledningen för denna strategi, särskilt med de mer progressiva utvecklingsländerna. Parlamentet uppmanar EU att enas om en ”färdplan till Mexiko” som bl.a. innebär att klimatpolitik diskuteras inom ramen för alla såväl strategiska partnerskap som bilaterala och multilaterala samarbetsavtal, för att därmed skapa en mer enhetlig extern strategi för klimatskydd. EU och dess medlemsstater uppmanas att bilda ett ”ansvarsförbund” i vilket alla länder kan delta som ser klimatförändringarna som ett allvarligt hot mot mänskligheten och som är beredda att agera för att hindra den globala uppvärmningen.
  6. Europaparlamentet anser att forum såsom G20 eller forumet för de viktigaste ekonomierna (Major Economies Forum) kan bidra till att skapa grund för samförstånd i de formella förhandlingarna, men endast spela en biroll eftersom sådana forum inte kan presentera bindande resultat.

RC\804555SV.doc

PE432.913v01-00}
PE432.916v01-00}
PE432.922v01-00}
PE432.930v01-00}
PE432.936v01-00}
PE432.938v01-00} RC1

7. Europaparlamentet noterar åtagandet om en årlig finansiering på 100 miljarder USD från industriländerna fram till 2020 och beloppet 30 miljarder USD för utvecklingsländerna under de nästa tre åren (2010–2012) i syfte att bidra till kampen mot klimatförändringar och inrätta en grön klimatfond för att stödja projekt relaterade till avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna.
8. Europaparlamentet understryker behovet av att den snabbstartsfinsiering på 7,2 miljarder euro som medlemsstaterna har utlovat utvecklingsländerna tillförs som nytt och extra stöd till budgetarna för offentligt utvecklingsbistånd, och att den samordnas på EU-nivå och görs tillgängligt så snart som möjligt och under alla omständigheter före mötet i Bonn i juni 2010. Parlamentet ser detta som avgörande för att skapa förtroende för ett framgångsrikt möte i Mexiko. Parlamentet uppmanar också kommissionen att före det ovannämnda mötet i Bonn rapportera om användningen av den utlovade snabbstartsfinsieringen och om hur stödet kompletterar det befintliga offentliga utvecklingsbiståndet.
9. Europaparlamentet framhåller att man vid den kommande översynen av EU:s budget måste fokusera på hur tillräckliga resurser för skydd mot och anpassning till klimatförändringarna ska kunna tas fram, både inom EU och i utvecklingsländerna. Man bör i samband med översynen även överväga att införa nya och innovativa finansieringsmekanismer till stöd för internationella klimatåtgärder.
10. Europaparlamentet konstaterar att avtalet innebär en överenskommelse om mätning, rapportering och kontroll av utvecklingsländernas åtgärder för att mildra effekterna, vilket ska ske via nationella meddelanden som ska behandlas inom ramen för internationella samråd och analyser enligt tydligt fastställda riktlinjer, vilka fortfarande måste fastställas och som måste garantera att suveräniteten respekteras.
11. Europaparlamentet ansluter sig till inrättandet av en mekanism för att minska utsläppen till följd av avskogning och skogsförstörelse samt främja upptag av koldioxidutsläpp i skogar. Parlamentet ansluter sig även till inrättandet av en teknikrelaterad mekanism för att påskynda utvecklingen och överföringen av teknik, och välkomnar hänvisningen till marknadernas roll för att stärka begränsningsåtgärdernas kostnadseffektivitet. För att sådana mekanismer ska kunna genomföras på ett effektivt sätt måste en överenskommelse nås inom ramen för UNFCCC.
12. Europaparlamentet betonar att alla REDD-mekanismer hädanefter måste respektera ursprungs- och lokalbefolkningars rättigheter, bland dem också rätten till kollektiv egendom och till självstyrande inhemska territorier, och sörja för deras fullständiga och effektiva medverkan, även vid utarbetande och genomförande av nationella REDD-planer och vid tilldelning eller fördelning av finansiering.
13. Europaparlamentet vill att miljöeffektiviteten för utsläppsminskningens målen i bilaga I ska styra EU:s strategier för internationella redovisningsregler för skogsförvaltning och LULUCF, för flexibla mekanismer samt för sparande av alla överuppfyllda mål enligt Kyotoprotokollets första åtagandeperiod inom ramen för arbetet med att uppnå målen efter 2012.

14. Europaparlamentet beklagar att inga framsteg gjorts i hanteringen av globala flyg- och fartygsutsläpp. Parlamentet uppmanar EU att se till att luftfartens totala miljöpåverkan beaktas och att minskningsmålen för luft- och sjöfartssektorerna i det framtida avtalet är samma som för andra industrisektorer.
15. Europaparlamentet beklagar att Förenta staterna och Kina till följd av interna politiska strategier inte var beredda att godta en mer ambitiös överenskommelse. Parlamentet anser att Europeiska unionens, Förenta staternas och Kinas medverkan är avgörande för att ett bindande internationellt avtal ska uppnås. Parlamentet uppmanar därför Förenta staterna och Kina, liksom övriga internationella partner, att föreslå ytterligare åtaganden till stöd för ett internationellt klimatskyddssystem, och därmed återuppta diskussionerna och åstadkomma ett långtgående och juridiskt bindande internationellt avtal som ligger i fas med de senaste forskningsrönen och överensstämmen med tvågradersmålet.
16. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på den ökande medvetenheten om klimatförändringarnas konsekvenser hos allmänheten i utvecklingsvärlden men också i ekonomier med snabb tillväxt som Kina. Parlamentet uppmanar till en förstärkt dialog, särskilt med de minst utvecklade länderna, Alliansen av små östater (AOSIS) och Afrika, om vilka steg som ska tas för att uppnå ett bindande internationellt avtal om klimatförändringarna i syfte att minska effekterna och de förutsebara konsekvenserna av klimatförändringarna på demografin, folkhälsan, migrationen och ekonomin i dessa regioner.
17. Enligt Europaparlamentet är det mycket viktigt för EU-industriernas konkurrenskraft att andra industrialiserade nationer utanför EU accepterar jämförbara insatser och rimliga åtaganden om minskade utsläpp från utvecklingsländernas och tillväxtekonomiernas sida. Parlamentet erinrar om att minskningsmålen måste kunna mätas, rapporteras och kontrolleras, och välkomnar i detta sammanhang det åtagande som vissa utvecklingsländer har gjort om att lägga fram nationella rapporter om de ansträngningar som har gjorts för att minska de egna utsläppen.
18. Europaparlamentet poängterar att klimatpolitikens utmaningar i framtiden inte bara handlar om koldioxidminskningar utan även om en mer effektiv och hållbar användning av naturresurserna.
19. Europaparlamentet uttrycker återigen sitt stöd för reformprocessen inom FN, och konstaterar att resultatet av klimatkonferensen i Köpenhamn är ytterligare ett exempel som bekräftar det akuta behovet att se över arbetsmetoderna inom FN.
20. Europaparlamentet efterlyser större insyn för och medverkan av det civila samhället vid COP 16 i Mexiko.
21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt sekretariatet för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, med begäran om att den vidarebefordras till alla konventionsparter som inte är EU-medlemmar.